

plads til at prøve nye ideer af, hvilket har skabt mistillid til politikerne, og i at politikerne i amtet har givet offentligheden meget optimistiske meldinger og garantier for sundhedsvæsenets kvalitet og service, selv om personalet næppe vil stå inde for disse meldinger (jf. dagbladet *Dagen*, 30. oktober 2002), og vil ministeren fremsende konsulentfirmaets rapport?»

Svar (20/11 02)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er landets amter og H:S, der inden for sygehuslovens rammer beslutter, hvordan de vil drive deres sygehusvæsen. Det ville derfor ikke være korrekt af mig at kommentere en konsulentrapport, som Frederiksborg Amt har bestilt i februar i år, og som det er Frederiksborg Amtsråds opgave at drage eventuelle konklusioner og konsekvenser af.

Jeg kan dog konstatere, at den opfattelse, der er citeret i spørgsmålet, er en særdeles selektiv gengivelse af rapportens indhold. F.eks. fremgår det også af rapporten, at »sundhedsvæsenets ydelser og funktionsmåde i Frederiksborg Amt generelt synes at have en høj kvalitet og effektivitet. Mange medarbejdere – også mange af dem, der er meget kritiske over for ledelsesorganisationens funktionsmåde – påpeger, at de er stolte af at arbejde i Frederiksborg Amts sundhedsvæsen. Der er et godt miljø i afdelingerne og i samspillet på sygehusene. Og produktionsstatistikkerne (DRG-tallene) viser, at sundhedsvæsenet i Frederiksborg Amt har en høj effektivitet sammenlignet med mange andre amter«.

Generelt finder jeg det positivt, at sygehusene afprøver nye måder at drive sundhedsvæsenet på og dermed bidrager med vigtige erfaringer til, hvordan fremtidens sundhedsvæsen kan indrettes. Ændringerne bør naturligvis ske i en fornuftig dialog mellem politikere og fagfolk, men hvis angst for nytænkning og frygt for potentielle konflikter mellem det politiske og det faglige niveau står i vejen for nødvendige ændringer, vil det i sidste ende hverken være til gavn for patienter eller fagfolk.

Jeg sender den omtalte rapport til spørgeren og til Folketingets Sundhedsudvalg.

Spm. nr. S 534

Til finansministeren (5/11 02) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren opdatere besvarelsen på spørgsmål S nr. 3023 i folketingssamlingen 2000/2001 om, hvad satserne for pensioner, dagpenge m.v. ville være, hvis ikke der skete en modregning på grund af satspuljen?«

Svar (14/11 02)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Lov om en satsreguleringsprocent blev vedtaget 17. maj 1990 og trådte i kraft den 1. januar 1991.

Ifølge lovens § 1 skal der »Som grundlag for en årlig regulering af overførselsindkomster m.v. for hvert finansår fastsættes en satsreguleringsprocent«. Satsreguleringsprocenten fastsættes på baggrund af udviklingen i den sammenvejede bruttoårsløn for arbejdere og funktionærer med fradrag for bidrag til arbejdsmarkedspensioner m.v. Lønåret er to år forskudt i forhold til finansåret, således at det er lønningerne to år tidligere, der lægges til grund for satsreguleringsprocenten.

Ifølge lovens §4, stk 4, afsættes der endvidere årligt midler til satspuljen:

»Stk 4. Hvis den procentvise årslønsudvikling, der ligger til grund for beregning af tilpasningsprocenten efter § 3, er højere end 2,0, anvendes et beløb svarende til tilpasningsprocenten, dog højst 0,3, til et puljebeløb. Satstilpasningsprocenten svarer til den del af tilpasningsprocenten, der eventuelt overstiger 0,3.« *Satspuljebeløbet afsættes ud over satsreguleringen af overførslerne, og der er således ikke tale om en modregning i reguleringen af overførslerne.*

I tabel 1 gives en oversigt over satsreguleringsprocenten, tilpasningsprocenten plus 2 pct.enheder og den til satsreguleringspuljen i årene 1991 til 2003 afsatte del. Der er hvert år siden 1993 overført midler til satsreguleringspuljen, svarende til 0,3 pct.enheder. Tabel 1. Regulering af sociale ydelser 1991 til 2003, pct.